

Fatima

Fatima, haar man en jongste dochter zijn twee jaar geleden vanuit Syrië naar Nederland gekomen. Dit door gezinshereniging met hun oudste dochter Sarah (16 jaar) die al twee jaar in Nederland woont.

Fatima, haar man en jongste dochter zijn twee jaar geleden vanuit Syrië naar Nederland gekomen. Dit door gezinshereniging met hun oudste dochter Sarah (16 jaar) die al twee jaar in Nederland woont. Voordat Fatima naar Nederland kwam, was de relatie tussen haar en Sarah goed. Ze hadden veel telefonisch contact. Sarah vertelde over haar leven in Nederland. Over het leven bij haar Syrische opvangouders, bekenden van de familie. En ook dat ze haar ouders erg miste.

Sarah is helemaal gewend aan het leven in Nederland. Ze gaat naar school, heeft vrienden, krijgt elke week zakgeld en mag zelf bepalen waaraan ze het geld besteedt. Sarah is een actief en ambitieus meisje. Ze volgt de MBO-opleiding financiële administratie. Momenteel loopt ze twee dagen per week stage bij een kledingwinkel in Utrecht. Dat vindt ze heel leuk. Vooral omdat ook twee andere klasgenoten daar stage lopen. Soms komt ze om 22.00 uur thuis. En Sarah heeft een relatie, haar vriendje is Turks. De Syrische opvangmoeder weet hiervan en laat Sarah hierin vrij.

Wanneer Fatima en haar man in Nederland aankomen, draagt Nidos de voogdij terug over aan de ouders en gaat het gezin naar het AZC in Assen omdat er nog geen woning beschikbaar is. Dat betekent dat Sarah ook naar het AZC moet verhuizen. Zodra Sarah weer bij haar ouders woont, ontstaan er spanningen. Fatima en haar man worden geconfronteerd met het 'nieuwe leven' van Sarah en vragen keer op keer wat Sarah allemaal doet. 'Waarom komt ze 's avonds zo laat thuis? Waarom werkt ze? Waarom krijgt ze zakgeld? Als ze iets nodig heeft, dan overlegt ze dat toch met haar ouders?'

‘Waarom komt ze 's avonds zo laat thuis? Waarom werkt ze? Waarom krijgt ze zakgeld? Als ze iets nodig heeft, dan overlegt ze dat toch met haar ouders?’

Bovendien, in Syrië is de man toch verantwoordelijk voor de familie en niet de minderjarige dochter? Ze hebben vooral een probleem met het feit dat Sarah een vriendje heeft. Fatima laat weten dat ze de relatie verbiedt. Ze vindt haar dochter te jong en ze vindt de jongen niet geschikt voor haar dochter.

Sarah legt haar ouders uit dat ze stage loopt als verplicht onderdeel van haar opleiding maar ook om zichzelf te ontwikkelen. Ze leert mensen kennen en bouwt zo een netwerk op. Ze is bovendien trots op haar stagevergoeding. En wat haar vriend betreft, hij maakt haar blij. Sarah geeft aan dat ze verantwoordelijk is voor zichzelf. Ze wil zelf beslissen over haar leven. Ze vindt dat haar opvangouders haar beter begrijpen. Sarah maakt steeds meer ruzie met haar ouders. Ze accepteert hun autoriteit niet meer. De spanningen lopen verder op. Dan slaat haar vader haar. Sarah belt midden in de nacht het COA. Die alarmeren de politie en Veilig Thuis. Er wordt snel ingegrepen. Op basis van wat Sarah vertelt, verzoekt Veilig Thuis de Raad voor de Kinderbescherming om een spoedmaatregel 'voorlopige ondertoezichtstelling (VOTS)' en om een machtiging uithuisplaatsing (MUHP). Sarah wordt opgehaald en naar een crisisplaats gebracht.

Op verzoek van de Raad voor de Kinderbescherming, stelt de rechtbank Sarah onder toezicht bij Nidos. De jeugdbeschermer die haar begeleidde toen ze nog een alleenstaande minderjarige vreemdeling (AMV) was, wordt haar gezinsvoogd. Hij plaatst haar opnieuw in een opvanggezin. Fatima en haar man begrijpen niets van wat er allemaal gebeurt. Ze voelen zich machteloos; hun dochter is van hen weggenomen. Hun eer wordt aangetast doordat hun dochter zonder hun goedkeuring een vriendje heeft. Iets wat in hun eigen land niet zou gebeuren.

Sarah verhuist naar het huis van een alleenstaande oudere vrouw van Iraakse afkomst. De opvangmoeder is een lieve vrouw, maar er is weinig contact tussen haar en Sarah. Ze stelt geen vragen, Sarah vertelt niet veel. Ze is veel alleen op haar kamer. De jeugdbeschermer gaat in gesprek met Fatima en haar man over 'opvoeding in Nederland'. Hij legt uit dat fysiek slaan in Nederland niet toegestaan is. Nadat ze afspraken hierover maken besluit de jeugdbeschermer Sarah weer terug te plaatsen. Ouders geven aan dat zij niet goed geïnformeerd zijn door Nidos over hoe het werkt in Nederland. Zij geven aan dat wanneer Nidos Sarah had uitgelegd dat kinderen niet alles zelf mogen bepalen, dat het niet zover gekomen zou zijn. De vader geeft aan dat Sarah ook in Syrië veel vrijheid had, geen hoofddoek droeg en met vriendinnen naar buiten ging. En dat hij haar stimuleerde toen ze eenmaal in Nederland was om mensen te leren kennen en zo de taal te leren. Ouders geven beiden aan dat zij geschrokken zijn van hoe Sarah is veranderd en de manier waarop zij hun bejagent. Bovendien moeten ze erg wennen aan de regels die in Nederland gelden. Dat hadden ze zo niet verwacht. Ouders hebben gestudeerd

De jeugdbeschermer gaat in gesprek met Fatima en haar man over 'opvoeding in Nederland'.

en zich beiden in hun beleving goed op de komst naar Nederland voorbereid. De ouders geven aan dat zij respect wensen van Sarah omdat zij haar ouders zijn en dat zij willen zien dat Sarah 'liever goed dan snel' bij hen terugkomt.

Na zes maanden gaat Sarah weer terug naar haar ouders. Fatima en haar man hebben al die tijd weinig van Sarah gehoord. Inmiddels woont het gezin in Groningen. Eenmaal bij haar ouders, gaat het weer snel verkeerd. Sarah is niet veranderd. Haar ouders zijn niet veranderd. Haar ouders stellen grenzen.

Sarah wil zelf beslissen. De jeugdbeschermer is het volgens Sarah met haar eens, hij vindt stage lopen en laat thuiskomen normaal. Omdat ze opnieuw veel ruzie maken, verhuist Sarah na drie maanden weer naar de Iraakse opvangmoeder. Op dat moment schakelt de jeugdbeschermer de Syrische interculturele mediators (ICMs) in.

De mediators zien dat de uithuisplaatsing veel invloed heeft op Fatima, haar man en hun andere dochter. Het vertrouwen in de hulpverlening is weg. Aan Sarah durven de ouders geen vragen meer te stellen, ze bemoeien zich niet meer met haar. Ook zijn ze bang dat hun jongste dochter de politie gaat bellen, daar dreigt ze immers regelmatig mee.

Bij Sarah zien ze dat ze het gevoel heeft dat ze alles kan maken. De mediators moeten hun best doen om het vertrouwen te winnen van Fatima en haar man. Na een paar pogingen lukt het om in gesprek te gaan. Dat heeft ook te maken met het feit dat één van de mediators net als Fatima en haar gezin Koerdisch is en Fatima goed begrijpt.

Fatima en zij praten over de vriend van Sarah. Ze legt uit dat Sarah **niet in één keer kan veranderen en dat ze tijd nodig heeft**. Aan Sarah legt ze uit wat ouderlijk gezag inhoudt en dat haar ouders het beste met haar voor hebben. Dat haar ouders vragen stellen aan Sarah omdat ze zich zorgen maken.

De mediator laat een persoonlijk bericht zien van haar eigen man waarin hij vraagt hoe laat ze thuiskomt. Dit om aan te tonen dat vragen op twee manieren -positief en negatief- geïnterpreteerd kunnen worden. Zij probeert bij Sarah het besef te laten groeien dat ouders grenzen mogen stellen. Sarah blijft erbij dat ze haar ouders niks hoeft te vertellen.

De jeugdbeschermer ziet dat het zorgelijk is dat Sarah bij een opvangmoeder woont met wie ze weinig contact heeft. Hij aarzelt om haar weer bij haar ouders te laten wonen. Sarah is intussen doodmoe van al dat verhuizen. Ze zegt dat ze bereid is om met de regels en bemoeienissen van haar ouders te leven. Fatima wil haar dochter terug en ondanks dat dit ongebruikelijk zou zijn in haar cultuur smeekt ze de jeugdbeschermer om nog één kans en Sarah nog twee jaar bij het gezin te laten wonen. Zo kunnen ze binnen het gezin opnieuw wennen aan elkaar, met elkaar leren om gaan, wennen aan het nieuwe land en de nieuwe regels. En leren de problemen zelf op te lossen, zónder dat het gezin uit elkaar valt. Fatima was gewoon niet voorbereid op het feit dat haar kind zo was veranderd en dat ze zich zo anders gedroeg. Als ze aan het begin had beseft hoe groot de consequenties zouden zijn als ze haar kind zou begrenzen en dat ze haar kind zelfs kwijt zou raken, dan had ze dit anders willen oplossen.

Ze ziet dat Sarah zich heeft moeten aanpassen aan haar nieuwe omgeving en zich enorm ontwikkeld heeft in hun afwezigheid. Ze beseft dat ze niet kan verwachten dat haar dochter zich alleen aan hun aanpast, maar dat zij zich ook aan haar moeten aanpassen. Dat ze wat flexibeler moeten zijn. Ze heeft nu ook meer oog voor de verschillen in opvoeding tussen haar cultuur en de Nederlandse cultuur.

Ze heeft nu ook meer oog voor de verschillen in opvoeding tussen haar cultuur en de Nederlandse cultuur.

Fatima ervaart daarnaast dat de inmenging van allerlei hulpverleners de dynamiek in het gezin hebben beïnvloed met een negatief effect tot gevolg voor het hele gezin. De andere dochter wordt ook beïnvloed en dat willen Fatima en haar man niet meer. De abrupte uithuisplaatsing is te drastisch en te traumatisch geweest voor het gezin. Het gezin is er nog lang niet. Fatima hoopt dat het haar lukt alsnog een band met haar kind op te bouwen. Ze ziet dat Sarah dit nodig heeft. En zij zelf ook.

Fatima hoopt dat het haar lukt alsnog een band met haar kind op te bouwen. Ze ziet dat Sarah dit nodig heeft. En zij zelf ook.

**Wat had Fatima nodig gehad?
Herken je onderdelen uit dit verhaal?**
Informeer jezelf over culturele verschillen,
hulpverlening in Nederland en jouw
rechtspositie in besluitvorming
Meer informatie kun je vinden op:
www.procademy.nl/ouders

Deze persona is gemaakt i.h.k.v. het
project Samen Sterk; een samenwerkings-
project van Nidos en ARQ Centrum'45.

Gefinancierd door
de Europese Unie